

The 119th US Congress' Strategy Towards Iran Based on the Theory of Coercive Diplomacy

Mostafa Delavarpour Aghdam Corresponding author, Assistant Professor of Political Science of Majlis Research Center. Tehran, Iran. Email: modelavar1404@gmail.com

Article Info

Article Type:

Reserch Article

Keywords:

Coercive Diplomacy
Theory,
119th US Congress,
Islamic Republic of
Iran,
Maximum Pressure,
Political-
Compromise.

ABSTRACT

One of the fundamental issues of the Islamic Republic's foreign policy is to explain the policies of the US Congress towards Iran and to adopt appropriate initiatives to realize the desired hypothesis. Two hypotheses are conceivable regarding the US Congress' strategy. The main hypothesis is based on the framework of the theory of coercive diplomacy and considers maximum pressure and escalating political-economic costs, along with the threat of military action, as the driving force for political compromise and changes in Iran's regional, nuclear, and missile policies. Military threats, sanctions, psychological operations, and consultations with the European Union Troika to activate the trigger mechanism are the four levers of pressure used by the US Congress to influence and regulate diplomatic processes with Iran. Some analysts also believe in the rival hypothesis and consider the continuation of the maximum pressure campaign, because its pressures are transferred to the vulnerable classes, as a factor of internal cohesion and maximum resistance against the United States and an increase in the likelihood of Iran's aggressive behavior in all three areas of regional policies, uranium enrichment, and missile deterrence. The present study is strategic-applied in terms of its purpose and descriptive-explanatory in terms of its nature and method. The innovation of this study is that by analyzing the content of the documents and evidence of the behavior of Congress, it examines the possibility of realizing each of the main and rival hypotheses and proposes solutions to confront the threats and maximize the benefits of the opportunities.

Cite this Article: Delavarpour Aghdam, M. (2025). The 119th US Congress' Strategy Towards Iran Based on the Theory of Coercive Diplomacy. *International Relations Researches*, 15(1), 89-110. doi: 10.22034/irr.2025.517880.2697

© Author(s)

Publisher: Iranian Association of International Studies

DOI:10.22034/irr.2025.517880.2697

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

راهبرد صدونوزدهمین کنگره آمریکا در قبال ایران بر اساس نظریه دیپلماسی اجبار

مصطفی دلاورپور اقدم نویسنده مسئول، استادیار گروه مطالعات دیپلماسی پارلمانی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، قوه مقننه، تهران، ایران رایانامه: modelavar1404@gmail.com

در باره مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی کلیدواژه‌ها: نظریه دیپلماسی اجبار، کنگره صدونوزدهم، جمهوری اسلامی ایران، فشار حداکثری، مصالحه سیاسی. تاریخچه مقاله تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۹/۸ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۳/۳۱	یکی از نظام مسائل اساسی سیاست خارجی جمهوری اسلامی، تبیین سیاست‌های کنگره آمریکا در قبال ایران و اتخاذ ابتکارات مناسب برای تحقق فرضیه مطلوب است. دو فرضیه در قبال راهبرد کنگره آمریکا متصور است. فرضیه اصلی بر چارچوب مغروضة‌های نظریه دیپلماسی اجبار بنا شده است و هوشمندسازی فشار حداکثری و تشدید هزینه‌های سیاسی — اقتصادی در کنار تهدید به اقدام نظامی را، موتور پیشران مصالحه سیاسی و تغییر سیاست‌های منطقه‌ای، هسته‌ای و موشکی ایران قلمداد می‌کند. تهدید نظامی، تحریم، عملیات روانی و رایزنی با تروئیکای اروپایی برای فعال سازی مکانیسم ماشه، چهار اهرم فشار کنگره آمریکا برای اثرگذاری و تنظیم روندهای دیپلماتیک با ایران است. برخی تحلیل‌گران نیز به فرضیه رقیب باور دارند و تداوم کارزار فشار حداکثری را به دلیل اینکه فشارهای آن به طبقات متوسط و آسیب پذیر منتقل می‌شود را عامل انسجام داخلی و مقاومت حداکثری در برابر آمریکا و بالا رفتن احتمال رفتار تهاجمی ایران در هر سه بخش سیاست‌های منطقه‌ای، غنی سازی اورانیوم و بازدارندگی موشکی قلمداد می‌کنند. پژوهش حاضر از لحاظ هدف راهبردی — کاربردی و از لحاظ ماهیت و روش، توصیفی — تبیینی است. نوآوری این تحقیق این است که با تحلیل محتوایی مستندات و شواهد رفتار کنگره در هر دو بخش فرضیه اصلی و رقیب، احتمال تحقق هر یک از فرضیه‌های را بررسی نموده و راهکارهایی را جهت مقابله با تهدیدات و انتفاع حداکثری از فرصت‌ها پیشنهاد نموده است.

استناد به این مقاله: دلاورپور اقدم، مصطفی. (۱۴۰۴). راهبرد صدونوزدهمین کنگره آمریکا در قبال ایران بر اساس نظریه دیپلماسی اجبار.

پژوهش‌های روابط بین الملل، ۱۵(۱)، ۸۹-۱۱۰. doi: 10.22034/irr.2025.517880.2697

© نویسنده(گان)

ناشر: انجمن ایرانی روابط بین الملل

مقدمه

در کنگره صدونوزدهم (۲۰۲۶ - ۲۰۲۵)، اکثریت کرسی های مجلس نمایندگان و سنا در اختیار جمهوری خواهان است و به دلیل همسویی حزبی با دولت ترامپ، نوعی همسویی مواضع بین کنگره و کاخ سفید مشهود است. کنگره آمریکا به دلیل برخورداری از ظرفیت های تقنینی، نظارتی و دیپلماسی پارلمانی، از مراجع تأثیرگذار بر سیاست خارجی کلان آمریکا محسوب می شود. در پژوهش حاضر، دیپلماسی اجبار کنگره صدونوزدهم (۲۰۲۶ - ۲۰۲۵) متغیر مستقل و تأثیر آن بر راهبرد کنگره آمریکا در قبال ایران، متغیر وابسته است. تکرر و پیچیدگی ابزار و روش های دیپلماسی اجبار باعث پیدایش یک مسأله اساسی پیرامون عناصر تأثیرگذار بر سیاست های آتی کنگره آمریکا در قبال ایران شده است. به نظر می رسد کارزار فشار حداکثری مجلس نمایندگان و سنای آمریکا، بخشی از راهبرد دیپلماسی اجبار آمریکا برای تأثیرگذاری بر مذاکرات و تغییر رفتار هسته ای، موشکی و منطقه ای ایران با اهرم های غیرنظامی است. از نگاه این طیف از تحلیل گران، تحریم، جنگ روایت ها و عملیات روانی، سه اهرم تنظیم گر سیاست های ایران در حوزه نظم نوین منطقه ای، چرخه غنی سازی سوخت هسته ای و تولید موشک های بالستیک قاره پیما است و استمرار کارزار فشار حداکثری، به تغییر سیاست های ایران در هر سه مورد فوق الذکر منجر خواهد شد. بدون آن که آمریکا با هزینه های اقدام نظامی مواجه شود. استدلال حامیان فرضیه رقیب، استناد به شواهد انعقاد توافق هسته ای در سال ۲۰۱۵ میلادی است. از منظر آنان، موافقت ایران با برجام و کاهش غنی سازی اورانیوم و توقف بازفرآوری پلوتونیوم، مولود فشارهای هوشمند و متراکم اقتصادی ناشی از تصویب چندین قوانین جامع تحریمی در دوره ریاست جمهوری باراک اوباما بود، به طوری که هزینه های تحریم از مقاومت در برابر غرب افزایش یافته بود. از نظر این طیف از تحلیل گران، قطعنامه های ۱۶۹۶، ۱۷۳۷، ۱۷۴۷، ۱۸۰۳، ۱۸۳۵ و ۱۹۲۹ شورای امنیت سازمان ملل که در ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد به تصویب رسیدند نیز، در مصالحه هسته ای برجام تأثیرگذار بودند، به همین دلیل استفاده از اهرم تنظیم گر مکانیسم ماشه نیز، یکی از مهم ترین ریزنی های کنگره صدونوزدهم با همتایان پارلمانی خود در تروئیکای اتحادیه اروپا، برای تغییر رفتار ایران از طریق بالا بردن هزینه های سیاسی و اقتصادی اعمالی به ایران است. این گروه مدعی اند فشار هوشمند حداکثری دولت و کنگره آمریکا، تاب آوری اقتصاد و جامعه ایران در برابر کارزار فشار حداکثری را کاهش داده و شرایط پذیرش شروط آمریکا در مذاکرات را تسهیل می نماید. در برابر فرضیه اصلی، یک فرضیه

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

هوشمندانانه فنون مذاکره در زمان و شیوه مناسب است. از ویژگی های ذاتی دیپلماسی، تکثرگرایی و چند وجهی بودن آن است. دیپلماسی پارلمانی تأثیرگذاری بر سیاست خارجی از طریق ظرفیت های تقنینی، نظارتی و پتانسیل های دیپلماتیک گروه های دوستی و هیأت های دیپلماتیک پارلمانی است که برای نخستین بار توسط «دین راسک»^۱ مطرح شد (رحمت حاجی مینه، ۱۳۹۹).

• دیپلماسی پارلمانی ایالات متحده آمریکا

دیپلماسی پارلمانی تأثیرگذاری بر سیاست خارجی از طریق ظرفیت های تقنینی، نظارتی و پتانسیل های دیپلماتیک گروه های دوستی و هیأت های دیپلماتیک پارلمانی است. نمایندگان کنگره آمریکا از دو اهرم تصویب لایحه، صدور بیانیه و نامه نگاری به رئیس جمهور برای تأثیرگذاری بر سیاست خارجی آمریکا استفاده می کنند. ساختار دیپلماسی پارلمانی آمریکا، کمیته محور است و در آن کمیته های دائمی، نقش مهمی را در جهت گیری سیاست های کنگره آمریکا علیه کشورمان ایفا می کنند. یکی از کارکردهای کمیته های کنگره، برگزاری جلسات استماع برای بررسی اولویت ها و نظام مسائل اساسی سیاست خارجی است. جلسات استماع از آن جهت برای جمهوری اسلامی ایران حائز اهمیت راهبردی است که برخی مواقع بنیان برخی قوانین تحریمی علیه کشورمان، در این جلسات پایه گذاری می شود.

• نظریه مهار

«جرج کنان»^۲ نظریه مهار را در دوره جنگ سرد برای مقابله با نظام کمونیست شوروی از منظر ژئوراهبردی و ایدئولوژیک مطرح نمود. مهار، راهبردی جایگزین برای جلوگیری از نفوذ سیاسی، تضعیف اقتصادی و بالا بردن هزینه های اقدام نظامی شوروی علیه جبهه غرب بود (U.S. Department of State, 2025). در قبال جمهوری اسلامی ایران، استفاده از سه ابزار «تهدید، تحریم و مهار»^۳ به عنوان مهار سیاست های ایران در چهار لایه گفتگوهای انتقادی، مجازات بدون تعامل، تعامل ستیزه جویانه و تغییر بنیادین مشهود بوده است (اسلامی، ۱۳۹۵: ۷۱ - ۳۷). رابرت جرویس، استفان والت و کنت والتز در زمره واقع گرایانی هستند که حکومت ایران را بازیگری محتاط ارزیابی می کنند و معتقدند در درجه اول ناامنی شدیدی که ایران در منطقه احساس می کند، سیاست خارجی این کشور را هدایت می کند. این گروه از واقع گرایان از رویکرد مهار جرج کنان حمایت می کنند، ولی در عین حال انعطاف پذیرند

^۱ Dean Rusk

^۲ George Kennan

^۳ Threat, Sanction and Containment

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

رفتارکاوی راهبرد کنگره آمریکا در قبال ایران نشانگر چیرگی «نظریه دیپلماسی اجبار»^۱ است. بر اساس نظریه دیپلماسی اجبار، کشورهای جهان می‌کوشند آن دسته از اهداف خود را که به نیروی نظامی نیاز دارند، نه از طریق جنگ بلکه با تهدید تأمین کنند. دیپلماسی اجبار، تلفیق سه گزینه تهدید، تحریم و مذاکره است. رهبران کنگره صدونوزدهم بر این باورند که متراکم شدن هزینه های نظامی، اقتصادی و سیاسی ایران در قالب تهاجم هیبریدی، کشور هدف را به پذیرش مذاکره و ارائه امتیازات بیشتر وادار می‌نماید. از منظر معماران دیپلماسی اجبار، کشور هدف در محاسبات راهبردی خود لازم است به یقین برسد که تداوم فشارها می‌تواند به گزینه نظامی منجر شود، به همین دلیل لفاظی های نظامی از مؤلفه های نظریه دیپلماسی اجبار است (دلاورپور اقدم، ۱۳۹۶: ۳۶۹ - ۳۴۳).

استفاده از دیپلماسی اجبار، زمانی است که هزینه‌های پذیرفتن درخواست دولت اجبارکننده بیش از فواید پایداری در برابر دولت تهدیدکننده باشد (Foreign Affairs Ministry of China, 2023). موفقیت دیپلماسی اجبار به میزان تغییر رفتار کشور هدف بستگی دارد. بر اساس نظریه دیپلماسی اجبار، کشور تهدیدکننده با هزینه‌های روانی، سیاسی و مالی کمتر از تهاجم نظامی، به اهدافش می‌رسد (Norton, 2003: 172-175). حامیان نظریه دیپلماسی اجبار بر این باورند که موفقیت استفاده از این نظریه در میدان سیاست و حکمروایی، مستلزم وجود شرایط زیر است:

۱-۱. دادن مهلت حداقلی به کشور هدف

کشور هدف باید متقاعد شود فرصت کمی برای اجرای درخواست دارد، البته دولت اجبارکننده بایستی زمان منطقی برای اجابت درخواست‌هایش را بدهد (Alexander, 1992: 81). برای مثال تعیین مهلت دو ماهه دونالد ترامپ در نامه ارسالی به جمهوری اسلامی ایران برای دستیابی به توافق جدید هسته‌ای، نشان می‌دهد رویکرد دولت ترامپ نیز بر اساس مفروضه های دیپلماسی اجبار پایه گذاری شده است.

۱-۲. اعتبار، تناسب و جامعیت تهدید

دولت هدف باید در محاسبات خود به یقین برسد که تداوم سیاست حفظ وضع موجود به منزله بروز آسیب های جبران ناپذیر به تأسیسات حیاتی و مختل شدن اداره کشور است (اسدی، ۱۳۹۰: ۱۱). موضوع تناسب تهدید نیز از مفروضه های مهم دیپلماسی اجبار است، به طوری که باید بین وزن امتیازات درخواستی دولت اجبارکننده با وزن امتیازات ارائه شده به بازیگر هدف، «تناسب»^۲ برقرار باشد. برای

^۱ Coercive Diplomacy Theory

^۲ Proportionality

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

یکی دیگر از ویژگی های نظریه دیپلماسی پارلمانی اجبار، ایجاد تهدیدات ترکیبی از طریق خلق گفتمان جدید است. برای مثال استفاده از اصطلاحاتی همچون «امنیت پیشگیرانه»، «گروگانگیری نیابتی»، فسادستیزی، شفافیت و مقابله با پولشویی تنها بخش هایی از تحریم های پیش دستانه است. یکی از حوزه هایی که همچنان در صدر سیاست های تحریمی کنگره جدید آمریکا قرار خواهد داشت، فشار حداکثری بر نهادهای پولی ایران با گفتمان شفافیت مالی و مقابله با تأمین مالی جریان های آمریکاستیز در غرب آسیا و آمریکای لاتین است. در همین راستا در برخی لوایح مطروحه کنگره صدونوزدهم از معاونت اطلاعات مالی و تروریسم وزارت خزانه داری به عنوان متولی نظارت بر قوانین تحریمی آمریکا خواسته شده است، تحریم هایی را با موضوع شفاف سازی اقدام های مالی علیه ایران اعمال نماید. از نگاه حامیان دیپلماسی اجبار، سقف تحریم ها با خلق گفتمان های جدید باید حفظ شود تا از آنها به عنوان اهرم چانه زنی در مذاکرات استفاده شود. برای مثال در قسمت ۲۰۲ «لایحه مسئولیت پذیری ایران» تصریح شده است، اشخاص و نهادهایی که پیش بینی می شود در پیشرفت توان موشک های بالستیک ایران مشارکت دارند، باید در فهرست تحریم ها قرار گیرند. این امر نشان می دهد که ادبیات تحریمی جدیدی در سیاست های کنگره آمریکا در قبال ایران در حال شکل گیری است که در آن با «گفتمان نوین امنیت پیشگیرانه»، به دنبال بالا بردن اهرم فشار بر ایران در مذاکرات است (U.S. Congress, 2023).

۳-۱. مردمی سازی تهدید

تشدید جنگ روایت ها و نشر روایت های کاذب و انحرافی، بخشی از راهبرد کلان مردمی سازی تهدید است. دیپلماسی اجبار هنگامی موفقیت آمیز است که آستانه تاب آوری مردم و اقشار آسیب پذیر اقتصادی در برابر فشار حداکثری تحریم ها کاهش داده و تغییر رفتار حاکمیت و توافق با آمریکا به مطالبه بخشی از جامعه تبدیل شود. تمرکز جنگ روایت های کنگره آمریکا به سمت القای گزاره بار مالی بالای سیاست های هسته ای و منطقه ای ایران و تأثیر آن بر فقر عمومی، مصداقی از اهمیت مردمی سازی تهدید و موج سواری بر افکار عمومی داخل ایران برای همسو نمودن آنان با نظریه دیپلماسی اجبار و فرضیه اصلی تحقیق است.

۴-۱. ارائه امتیازات متقابل

در دیپلماسی اجبار در قبال تقاضای دولت تهدیدکننده، باید امتیازاتی به بازیگر هدف داده شود تا مطلوبیت اجرای آن برای بازیگر هدف افزایش یابد. امتیازات ارائه شده به بازیگر هدف نباید آنچنان

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

اگر لفاظی‌های نظامی بر تمایل به مذاکره چیرگی یابد، می‌تواند گزاره تغییر نظام سیاسی را در ذهن رهبران کشور هدف مستولی نماید که این امر با مقاومت حداکثری رو به رو خواهد شد، زیرا صیانت از یکپارچگی سیاسی از خطوط قرمز هر کشوری است. در این میان قانونگذاران نومحافظه کار و نزدیک به حزب لیکود اسرائیل، اقدام دونالد ترامپ برای تحریم بانک مرکزی ایران در سپتامبر ۲۰۱۹ و بحران ارزی و ناآرامی‌های سال ۱۳۹۷ را مصداقی بر آسیب‌پذیری اقتصاد و امنیت ایران در برابر فشار حداکثری برآورد می‌کنند (محمدی تهرانی و دیگران، ۱۴۰۳: ۵۸). به عبارتی دولت هدف باید به این یقین برسد که مقصود دولت یا دولت‌های اجبارکننده، فقط به «تغییر رفتار» منحصر شده است و آنان قصدی برای تغییر نظام سیاسی ندارند. برای مثال در شرایطی که وضعیت اقتصادی ناگوار عراق و اعمال شدید تحریم‌های یکجانبه آمریکا و تحریم‌های چندجانبه شورای امنیت سازمان ملل، می‌توانست زمینه موفقیت دیپلماسی اجبار را فراهم کند ولی در ذهن صدام، این انگاره نقش بسته بود که دولت آمریکا به دنبال تغییر نظام سیاسی حزب بعث است. به همین دلیل در برابر فشار تحریم‌ها مقاومت می‌کرد (Stimson Center, 2024).

۲. رفتار کاوی صدونوزدهمین کنگره آمریکا در قبال ایران

یکی از جلوه‌های قدرت نرم سیاست خارجی، تقویت توان پیش‌بینی‌پذیری تحرکات دشمن و مدیریت پیش‌رویدادی تهدیدات با هدف به حداقل رساندن هزینه‌های اداره کشور در افق قانون برنامه هفتم پیشرفت است. پایش رفتار و مصوبات کنگره صدونوزدهم (۲۰۲۶ - ۲۰۲۵) در قبال ایران، نشانگر پرننگ بودن شاخص‌های رفتاری زیر است:

۱-۲. استناددهی به قوانین جامع تحریمی در متن لوایح و روایت‌ها

حمایت کنگره آمریکا از تصویب قوانین جامع تحریمی، این فرصت را برای دولت ترامپ به وجود می‌آورد که در راستای دیپلماسی اجبار، نقش پلیس خوب را برای خود ایفا نماید. «سناتور بنجامین کاردین»^۱، رئیس سابق کمیته روابط خارجی مجلس سنا و از قانونگذاران یهودی نزدیک به لابی پارلمانی ایپک نیز، بر این باور است رمز موفقیت دیپلماسی پارلمانی اجبار، تداوم فشار حداکثری با انتفاع حداکثری از قوانین جامع تحریمی است (Cardin, 2021). در نتیجه کارزار فشار حداکثری کنگره آمریکا همچنان در دوره ریاست جمهوری دونالد ترامپ تا تحقق اهداف آمریکا در مذاکرات مبتنی بر دیپلماسی

¹ Senator Benjamin Louis Cardin

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

اند که از مصادیق آن می توان به «تام لانتوس» و «براد شرمن» اشاره کرد (Pew Research Center, 2023). برخی سناتورها نیز که سابقه فعالی در حمایت از لویح تحریمی علیه جمهوری اسلامی ایران داشته اند، پس از بازنشستگی یا شکست در انتخابات در لابی ها یا اندیشکده های حامی اسرائیل همچون بنیاد دفاع از دموکراسی ها، اندیشکده شورای آتلانتیک یا «ائتلاف علیه ایران هسته ای» مشغول فعالیت شده اند تا به عنوان یک لابیگر، به تقویت کارزار فشار حداکثری از طریق تربیون های مراکز تحقیقاتی و دانشگاهی کمک نمایند. در لویح مطروحه و قطعنامه های پیشنهادی در کنگره صدونوزدهم بر سه نوع راستی آزمایی زیر تأکید شده است:

- راستی آزمایی صلح آمیز بودن فعالیت های هسته ای ایران؛
- راستی آزمایی مقاومت و اثبات عدم حمایت نظامی و مالی ایران از جریان های مقاومت به ویژه حوثی های یمن، حزب الله لبنان و حشدالشعبی عراق؛
- راستی آزمایی موشکی برای عدم کاربری نوع ساخت موشکی بالستیک قاره پیمای ایران برای حمل کلاهک های اتمی.

هر سه هدف فوق الذکر که توسط قانونگذاران و دولتمردان آمریکایی در مذاکرات تحت فشار مطرح می شوند در زمره مطالبات حزب لیکود اسرائیل است. لابی های اسرائیل به منظور اثرگذاری بر سیاست های کنگره آمریکا، از تمامی فنون لابی گری برای اثرگذاری بر رؤسای مجلسین، رؤسای کمیته های دائمی و رؤسای احزاب اکثریت و اقلیت کنگره استفاده می کنند. برای مثال «مایک جانسون»^۱ رئیس صدونوزدهمین مجلس نمایندگان آمریکا از حامیان اصلی اسرائیل در کنگره آمریکاست. او در زمره قانونگذارانی است که بلافاصله پس از عملیات طوفان الاقصی در هفتم اکتبر ۲۰۲۳، با صدور بیانیه ای خواستار همکاری تنگاتنگ آمریکا و اسرائیل برای مقابله با حماس شد (House Representative, 2023). «سناتور چاک شومر»^۲ نماینده مردم ایالت نیویورک و رهبر حزب اقلیت دموکرات در صدونوزدهمین مجلس سنا نیز در ۲۳ نوامبر ۱۹۵۰ نیز از خانواده ای یهودی تاجر پیشه به دنیا آمد. او در اجلاس های سالانه اپیک همواره از تعهد مجلس سنا برای تحریم رهبران جبهه مقاومت اسلامی و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی تأکید نموده که به خوبی می توان نشانه ای آن را در سخنرانی او در اجلاس سالانه اپیک در سال ۲۰۱۷ رهگیری نمود (Politico, 2024). در کمتر قطعنامه یا لایحه ای مشاهده می شود که

¹ Michael Johnson

² Sen. Chuck Schumer

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

قانونگذاران نومحافظه کار کنگره از جمله «مایکل لاولر»^۱ دنبال می شود و بخشی از دیپلماسی پارلمانی اجبار آمریکا برای کمک به پنتاگون در جهت استقرار سامانه های موشکی آمریکا در کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس است که به خوبی می توان رگه های این سیاست را در «لایحه افزایش تحریم های ایران در ۲۰۲۵» مشاهده نمود (Lawler, 2025).

ایران هراسی کنگره صدونوزدهم برای بزرگنمایی و تحریف اخبار مرتبط با توان موشکی و پهپادی ایران، با سیاست های کلان دفاعی دولت ترامپ برای تقویت حضور نظامی در غرب آسیا با هزینه خود کشورهای منطقه همپوشانی دارد. به همین دلیل تحریم بخش های مرتبط با صنایع موشکی و پهپادی و قطعات و فن آوری های مرتبط همچنان به عنوان یکی از ابعاد سیاست های تحریمی کنگره آمریکا علیه کشورمان تداوم خواهد یافت. این رویه، در کنگره آمریکا و در مواضع «ادوارد ریس»، رئیس اسبق کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان نیز مسبوق به سابقه بوده است. او مدعی بود جمهوری اسلامی ایران تمرکز آمریکا و متحدانش را به سمت موضوع هسته ای معطوف نموده تا واشینگتن را از هدف اصلی و پنهان خود که پیشرفت موشک های راهبردی است، منحرف کند. به همین دلیل از حامیان بررسی مطالعات ادعایی تسلیحاتی شدن و گسترش بازرسی از تأسیسات موشکی در قالب توافقنامه های موقت است (Royce, 2017).

فقدان شفافیت، پولشویی نیابتی، بی ثبات سازی و فساد از کلیدواژگان جدیدی هستند که در جلسات استماع مرتبط با ایران به ندرت استفاده می شدند ولی در کنگره صدونوزدهم با گذار سیاست خارجی کنگره آمریکا به سمت دیپلماسی پارلمانی اجبار، استفاده از این واژه ها برای تحریف واقعیت و تشکیک شهروندان به ارزش های انقلاب و باورهای اعتقادی افزایش یافته اند.

انتقال شوک های اقتصادی و روانی به جمهوری اسلامی ایران، بخشی دیگر از عملیات روانی آمریکا برای تأثیرگذاری بر روندهای مذاکراتی است. در رویکرد کنگره صدونوزدهم، ایجاد و انتقال شوک های روانی به کشور در دو بخش نظام پولی و امنیت سرمایه گذاری مشهود است. در همین رابطه، دونالد ترامپ پیشینه ایجاد شوک های سیاسی و تبلیغاتی به جمهوری اسلامی ایران را دارد، که از مصادیق آن می توان به تصمیم او برای خروج از برجام و اعمال مجدد تحریم ها اشاره نمود (نعمت پور، ۱۴۰۲: ۱۳۲).

¹ Michael Lawler

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

به سابق نیز بوده است. برای مثال در «قانون مقابله با نفوذ ایران در آمریکای لاتین»^۱ مصوب ۲۸ دسامبر ۲۰۱۲، وزارت امور خارجه آمریکا مکلف شد ظرف ۱۸۰ روز طرحی راهبردی را برای آنچه که «حل مسئله حضور و گسترش فعالیت خصمانه ایران» در آمریکای لاتین خوانده شده بود، تدوین و به کمیته های مرتبط در مجالس نمایندگان و سنا ارائه کند. در بند اول بخش نهم «قانون مقابله با دشمنان آمریکا به وسیله تحریم ها» معروف به کاتسا نیز، رئیس جمهور آمریکا را مکلف کرده بود ۹۰ روز پس از تصویب لایحه (دوم نوامبر ۲۰۱۷)، گزارشی را در خصوص وضعیت توانمندی های موشکی ایران به کمیته های مرتبط در کنگره گزارش دهد. به نظر می رسد این رویه در کنگره صدونوزدهم نیز دنبال خواهد شد و حامیان کارزار فشار حداکثری در متن قوانین جامع تحریمی، به دنبال آن خواهند بود اهرم های نظارت کنگره بر هرگونه توافق احتمالی دولت ترامپ با جمهوری اسلامی ایران را تقویت کنند.

۲-۷. برچیده شدن کامل تأسیسات هسته ای

طیفی از قانونگذاران کنگره صدونوزدهم از رویکرد سناتور رابرت منندز در مذاکرات دیپلماسی اجبار حمایت می کنند. سناتور رابرت منندز مدعی بود بیشترین امتیاز به ایران بایستی اعمال نشدن تحریم های بیشتر باشد و حذف تحریم های قبلی با ملاحظات امنیت ملی آمریکا همخوانی ندارد. او مدعی است تیم مذاکره کننده آمریکا در مذاکرات بایستی برچیدن کامل تأسیسات آب سنگین اراک، تأسیسات غنی سازی فوردو، برچیده شدن کامل سانتریفیوژها و شفاف سازی کامل ابعاد نظامی فعالیت های هسته ای ایران را به عنوان خطوط قرمز مذاکرات تعریف نماید.

۳. راهبرد جمهوری اسلامی ایران

یکی از ملزومات سیاست خارجی موفق، رصد دقیق مواضع، المان ها و رفتارهای دولت و کنگره آمریکا و اتخاذ تدابیر لازم برای مدیریت عقلایی تهدیدات احتمالی است. به همین منظور توصیه می شود تدابیر و ابتکارات زیر مورد توجه قرار گیرند:

- بخشی از اظهارات ضدایرانی قانونگذاران کنگره، مولود تأثیر پذیری از اندیشکده ها و لابی های اسرائیل است که از کنشگران پنهان قدرت در ایالات متحده آمریکا شناخته می شوند، به همین دلیل ایجاد یا تقویت میز مطالعات اسرائیل در نهادهای دفاعی، امنیتی و سیاسی و ایجاد

¹Countering Iranian Sway in Latin America

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

ملی بهترین مرجع تدوین سند راهبرد ملی دیپلماسی عمومی با رویکرد تقویت امنیت متوازن و دفاع ترکیبی است.

- بخش قابل توجهی از دیپلماسی اجبار کنگره آمریکا به سمت تحریف واقعیت های مرتبط با سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، ماهیت صلح آمیز فعالیت های هسته ای، بازدارندگی متعارف موشکی و پهپادی، شرایط اقتصادی، تحریف اخبار مرتبط با همکاری های ایران و روسیه و تداعی پایان مقاومت پس از فروپاشی رژیم بشار اسد متمرکز شده است. تقویت کرسی های جهاد تبیین در قوای سه گانه، نیروهای مسلح و نهادهای تحقیقاتی و دانشگاهی تا حدودی به اعتبارزدایی از روایت های کاذب کمک می کند.
- افزایش سهم فناوری های نوین همچون علوم هوش مصنوعی و شبیه سازی در آینده پژوهی سیاست خارجی، یکی از پیشران های دیپلماسی کارآمد است. دیپلماسی هوش مصنوعی بخش جدایی ناپذیر انقلاب دیجیتال است که به سرعت به ابزار دیپلمات های دنیا برای برآورد سیاست های بازیگر هدف تبدیل شده است (حسینی، ۱۴۰۲: ۳۲۵).
- در جلسات استماع مرتبط با ایران، کارشناسان و مدیران عالیرتبه دستگاه های اجرایی به ویژه وزارتخانه های دفاع، امور خارجه و خزانه داری ایالات متحده آمریکا، مهمترین روش های دیپلماسی اجبار را بررسی می کنند. به همین دلیل یکی از ملزومات مدیریت دیپلماسی اجبار، پایش مستمر جلسات استماع مرتبط با جمهوری اسلامی ایران است.
- داده کاوی منابع باز و پایش اظهارات ضدایرانی قانونگذاران کنگره در رسانه ها و شبکه های اجتماعی در کنار بررسی نظام مسائل اساسی و نوع درخواست آنان از مرکز خدمات پژوهشی کنگره، به شناسایی نقشه راه دیپلماسی پارلمانی اجبار آمریکا کمک می کند.
- یکی از روش های برآورد دیپلماسی پارلمانی اجبار آمریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران، تبیین مواضع قانونگذارانی است که نقش «حامی و ارائه کننده» لوایح تحریمی ضدایرانی را بر عهده دارند.
- بررسی مواضع سیاسی ویپ ها (ناظران حزبی)، رؤسای کنفرانس احزاب جمهوریخواه و دموکرات و مطالعه ابعاد جنگ روایت های رؤسای کمیته های سیاستگذاری حزب دموکرات و جمهوریخواه همسو با داده کاوی کلیدواژگان پرتکرار در پیش نویس لوایح مرتبط با ایران، از روش های مهم برآورد سیاست های آتی کنگره آمریکا هستند.

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

اسدی، ناصر (۱۳۹۰)، دیپلماسی اجبار (بررسی مقایسه‌ای سیاست ایالات متحده در قبال عراق، لیبی و ایران)، تهران: انتشارات دانشگاه امام صادق (ع).

اسلامی، محسن و فرزانه نقدی (۱۳۹۵). «ابزار تحریم و سیاست خارجی آمریکا در قبال ایران»، فصلنامه روابط خارجی، سال هشتم، شماره چهارم.

براین نایگر (۱۴۰۲). عصر هیبریدی: امنیت بین المللی در دوران جنگ ترکیبی، ترجمه محمد حسین قربانی زواره، مرکز مطالعات راهبردی ارتش جمهوری اسلامی ایران.

حسینی، سید امیر و سید علیرضا هاشمی زاده (۱۴۰۲). «هوش مصنوعی و صلح و امنیت بین المللی»، فصلنامه پژوهش‌های روابط بین الملل، دوره سیزدهم، شماره دوم، شماره پیاپی ۴۹.

دلاورپوراقدم، مصطفی و سید جلال دهقانی فیروزآبادی (۱۳۹۶). «دیپلماسی تقنینی کنگره آمریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران (بررسی موردی تحریم‌ها)»، فصلنامه علمی - پژوهشی مجلس و راهبرد، سال بیست و پنجم، شماره ۹۶.

دلاورپوراقدم، مصطفی و سید جلال دهقانی فیروزآبادی (۱۳۹۷). «دیپلماسی نومحافظه کاران کنگره آمریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران (۲۰۱۶ - ۲۰۰۹)»، فصلنامه علمی - پژوهشی جهان اسلام، جلد هفتم، شماره یک.

دلاورپوراقدم، مصطفی (۱۳۹۶)، فرصت‌ها و چالش‌های پسابرجام، تهران: مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین المللی ابرار معاصر تهران.

رحمت حاجی مینه و محمد عابدی (۱۳۹۹). پارلماسی در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران، فصلنامه علمی رهیافت‌های سیاسی و بین‌المللی، دوره دوازدهم، ش ۲.

رحیمی، رئوف (۱۴۰۳). «تحلیل راهبرد مهار آمریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر دوره بایدن»، تهران: دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، فصلنامه علمی پژوهشی سیاست، دوره ۵۴، شماره دو، شماره ۲۳۹.

شریعتی نیا، محسن (۱۳۸۹). «ایران هراسی: دلایل و پیامدها»، فصلنامه بین المللی روابط خارجی، سال دوم، شماره ششم. شیرخانی، محمد علی و سید مصطفی حسینی پور (۱۳۹۹). اقتصاد رانتیر و نظام تحریم‌های هوشمند: مطالعه موردی ج.ا.

ایران، فصلنامه روابط خارجی، سال ۱۲، شماره ۲، صص ۲۴۴ - ۲۱۷.

ظریف، محمد جواد (۱۳۹۱)، دیپلماسی چندجانبه، تهران: نشر وزارت امور خارجه.

محمد فرج برهان و دیگران (۱۴۰۳). «تأثیر سیاست آمریکا بر روابط عراق و ایران (۱۹۶۸ - ۱۹۵۳)»، فصلنامه پژوهش‌های روابط بین الملل، دوره چهاردهم، شماره ۲.

محمدی تهرانی، محمد صالح (۱۴۰۳). «ارزیابی تأثیر تحریم‌های مالی پس از خروج آمریکا از برجام بر اقتصاد و سیاست‌های بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران»، فصلنامه پژوهش‌های روابط بین الملل، دوره چهاردهم، شماره ۲.

مظاهری تهرانی، محمد هادی و دیگران (۱۴۰۰). سیاست‌های ایالات متحده آمریکا در بحران‌های سیاسی ایران معاصر.

موسی زاده، رضا و بهنام خسروی (۱۳۹۴). «بریکس و نهادسازی بین المللی»، فصلنامه سیاست خارجی، شماره ۴، صص ۱۴۵ - ۱۱۱.

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

OFAC (2015). Iran Sanction Extension Act 2026, available at: <https://sanctionsnews.bakermckenzie.com/iran-sanctions-act-extended-for-ten-years-u-s-treasury-department-updates-iran-frequently-asked-questions-and-issues-general-license-j-1/> Accessed on: 25/09/2024.

Pew Research Center (2023). The religious composition of the 118th Congress, Available at: <https://www.pewresearch.org/religion/2023/01/03/faith-on-the-hill-2023/> Accessed on: 25/06/2024.

Politico (2024). Schumer's Israel rebuke leaves AIPAC in a delicate position, Available at: <https://www.politico.com/news/2024/03/15/schumer-israel-rebuke-aipac-00147430>, Accessed on: 04/09/2024.

S.RES.65 : A resolution strongly supporting the full implementation of United States and international sanctions on Iran and urging the President to continue to strengthen enforcement of sanctions legislation.

Stimson Center (2019). U.S. Coercive Diplomacy in Iran and Iraq, available at: <https://www.stimson.org/event/us-coercive-diplomacy-in-iran-and-iraq-a-conversation-with-ken-pollack/> Available at: 05/01/2025.

Royce, Edward (2017). The Iran Ballistic Missiles and International Sanctions Enforcement Act (H.R. 1698), available at: <https://niacouncil.org/memo-the-iran-ballistic-missiles-and-international-sanctions-enforcement-act-h-r-1698/#!>, Accessed on: 04/04/2025.

McClintock, Tom (2025). H.R.176 - No Immigration Benefits for Hamas Terrorists Act of 2025, Available at: <https://www.congress.gov/bill/119th-congress/house-bill/176/cosponsors>, Accessed on: 28/04/2025.

Warnock, Rafael (2024). Justice for Former American Hostages in Iran Act of 2024, Available at: https://www.warnock.senate.gov/wp-content/uploads/2024/01/Justice-for-Former-American-Hostages-in-Iran-Act-of-2024-One-Pager_FINAL3.pdf, Accessed on: 12/11/2024.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی